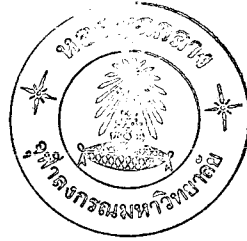

บทที่ ๓

ผลการวิจัย

นำเสนอข้อมูลต่อไปนี้ ในรูปของตาราง

๑. แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบความแตกต่างโดยใช้ t-test ระหว่างเด็กชายบุตรพ่อค้า และเด็กชายบุตรข้าราชการในเงื่อนไขร่วมมือและแข่งขัน
๒. แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างโดยใช้ t-test ระหว่างเด็กหญิงบุตรพ่อค้า และเด็กหญิงบุตรข้าราชการ ในเงื่อนไขร่วมมือและแข่งขัน
๓. แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างโดยใช้ t-test ระหว่างเด็กหญิงและเด็กชาย ในเงื่อนไขร่วมมือและแข่งขัน
๔. แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างโดยใช้ t-test ระหว่างคู่เพศเดียวกัน และคู่ผสมชาย-หญิง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างโดยใช้ t-test ระหว่างเด็กชายบุตรพ่อค้า และเด็กชายบุตรข้าราชการ ในเงื่อนไขร่วมมือและแข่งขัน

เด็กชาย	จำนวน คู่	เงื่อนไขร่วมมือ			เงื่อนไขแข่งขัน		
		$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
บุตรพ่อค้า	๑๐	๓.๕๐	๑.๗๗	๐.๒๒๗๗	๑๓.๖๔	๑๒.๕๘	๐.๕๒๓๗
บุตรข้าราชการ	๑๐	๓.๑๒	๑.๕๖		๑๘.๖๔	๑๒.๙๕	

$$df. = ๑๘$$

ในเงื่อนไขร่วมมือ เด็กชายบุตรพ่อค้าและเด็กชายบุตรข้าราชการ มีพฤติกรรมการร่วมมือไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .๐๕ ($t = ๐.๒๒๗๗ < ๒.๑๐$) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๑

ในเงื่อนไขแข่งขัน เด็กชายบุตรพ่อค้าและเด็กชายบุตรข้าราชการมีพฤติกรรมการแข่งขันไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($t = ๐.๕๒๓๗ < ๒.๑๐$) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๑

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบความแตกต่างโดยใช้ t-test ระหว่างเด็กหญิงบุตรพ่อค้า และเด็กหญิงบุตรข้าราชการ

เด็กหญิง	จำนวน คู่	เงื่อนไขร่วมมือ			เงื่อนไขแข่งขัน		
		$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
บุตรพ่อค้า	๑๐	๕.๑๐	๒.๕๑		๒๗.๕๒	๗.๓๖	
บุตรข้าราชการ	๑๐	๓.๕๘	๑.๗๖	๐.๗๐๑๖	๑๓.๔๘	๑๓.๖๑	๑.๒๒๔๘

df. = ๑๘

ในการร่วมมือ ปรากฏว่าเด็กหญิงบุตรข้าราชการ ($\bar{X} = ๓.๕๘$) มีพฤติกรรมการร่วมมือมากกว่าเด็กหญิงบุตรพ่อค้า ($\bar{X} = ๕.๑๐$) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($t = ๐.๗๐๑๖ < ๒.๑๐$) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๒

ในเงื่อนไขแข่งขัน ปรากฏว่าเด็กหญิงบุตรพ่อค้า ($\bar{X} = ๒๗.๕๒$) มีพฤติกรรมการแข่งขันมากกว่าเด็กหญิงบุตรข้าราชการ ($\bar{X} = ๑๓.๔๘$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($t = ๑.๒๒๔๘ < ๒.๑๐$) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๒

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างโดยใช้ t-test ระหว่างเด็กหญิงและเด็กหญิงและเด็กชาย ในเงื่อนไขร่วมมือและแข่งขัน

ผู้รับการทดลอง	จำนวน คู่	เงื่อนไขร่วมมือ			เงื่อนไขแข่งขัน		
		$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
เด็กหญิง	๒๐	๔.๓๔	๒.๒๘	๐.๖๘๘๘	๒๐.๕๑	๑๒.๘๗	๐.๖๐๑๗
เด็กชาย	๒๐	๓.๔๒	๑.๘๘		๑๖.๑๗	๑๒.๘๕	

$$df. = ๓๘$$

ในเงื่อนไขร่วมมือ เด็กชาย ($\bar{X} = ๓.๔๒$) มีพฤติกรรมการร่วมมือมากกว่าเด็กหญิง ($\bar{X} = ๔.๓๔$) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๕ ($t = ๐.๖๘๘๘ < ๒.๐๓$) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๓

ในเงื่อนไขแข่งขัน เด็กหญิง ($\bar{X} = ๒๐.๕๑$) มีพฤติกรรมการแข่งขันมากกว่าเด็กชาย ($\bar{X} = ๑๖.๑๗$) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๕ ($t = ๐.๖๐๑๗ < ๒.๐๓$) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๓

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างโดยใช้ t-test ระหว่างคู่เพศเดียวกัน และคู่ผสม ชาย-หญิง ในเงื่อนไขร่วมมือและแข่งขัน

ผู้รับการทดลอง	จำนวน คู่	เงื่อนไขร่วมมือ			เงื่อนไขแข่งขัน		
		$\bar{X}$	SD	t	$\bar{X}$	SD	t
คู่เพศเดียวกัน	๔๐	๓.๘๘	๑.๘๙	๐.๒๕๖๓	๑๘.๓๓	๑๑.๖๒	๑.๐๖๗๗
คู่ผสมชาย-หญิง	๒๐	๓.๕๙	๒.๓๕		๒๐.๖๐	๑๒.๒๗	

$$df.. = ๕๘$$

ในเงื่อนไขร่วมมือ คู่เพศเดียวกัน ($\bar{X} = ๓.๘๘$) และคู่ผสมชาย-หญิง ($\bar{X} = ๓.๕๙$) มีพฤติกรรมความร่วมมือไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($t = ๐.๒๕๖๓ < ๒.๐๐$) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ ๔

ในเงื่อนไขแข่งขัน คู่ผสมชาย-หญิง ($\bar{X} = ๒๐.๖๐$) มีพฤติกรรมการแข่งขันมากกว่า คู่เพศเดียวกัน ($\bar{X} = ๑๘.๓๓$) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($t = ๑.๐๖๗๗ < ๒.๐๐$) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ ๔

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย